

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know from the member whether the Mycologist has been able to improve the cocoanut trees by his demonstrations ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : Yes, 63 cocoanut palms in the cocoanut farm at Oachira affected by the disease were cured by his treatment. These palms were treated with a special mixture.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know which were the cocoanut farms at Onattukara which do not show any sign of disease ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : I am talking of one particular disease. There are other diseases also.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether the mixture is applied as a preventive measure ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : This is a disease which is prevalent in all the cocoanut growing areas in the world. It occurs in Ceylon, Jamaica, and all other places wherever the cultivation of cocoanuts is carried on. By careful cultivation and manuring and by the application of fungicides the disease could be brought under control and the trees could be made to yield better crops.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether there is any single tree in this taluk which is not affected by this cocoanut disease ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : For the member's information I shall point out lakhs and lakhs of trees which do not show any symptom of the disease.

Chairman : Your time is up. Do you press your motion, Mr. Nilakanta Pillai ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I beg permission to withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

Chairman : I put Demand V—Agriculture and Fisheries for Rs. 1,86,446

The grant was made.

DEMAND VI.—LAND REVENUE.

Mr. K. George : Sir, I move for a grant of Rs. 9,30,505 under Demand VI—Land Revenue.

Mr. V. S. Arumukham Pillai (*Tovala cum Agastivaram*): Sir, I move for the total omission of the allotment of Rs. 9,30,505 under Demand VI.

Sir, my main object is to point out to the Government that the land-tax now levied is most excessive, oppressive and unjust, that the process employed for realising the same is most cruel, and to impress upon the Government the urgent necessity for granting adequate relief to the agriculturists by a substantial remission in land tax and by relaxation and temporary suspension of the coercive process. Sir, the fundamental principle governing the system of land revenue in India was based on the fact that their rulers had to take from the subjects a portion of the gross produce so much as would be necessary for meeting their normal and current expenses of administration. The correct principle of taxation as recognised by all sound financiers is that the taxes imposed must be in proportion to the economic rental or net income. That is, in other words taxes levied must be proportionate to the income from the land. Now what is it that we find here in Travancore? Here we find that the people are taxed most excessively quite out of proportion to their income. Our Government do not take into consideration the actual capacity of the people and the actual income from the land. Sir, now it is a matter too well known to the Government and to the authorities concerned that the prices of land and the prices of agricultural products have fallen by more than 50 per cent. It is also a known fact that there is no corresponding increase in the out-turn. Consequently in most cases, in order to meet the assessment alone, the entire produce has to be sold away. Now, Sir, where is the justification for Government to take the entire produce as tax? To take a concrete instance, in Nanjanad the maximum tax is Rs. 35 per acre, a tax, Sir, which is not obtaining anywhere under the sun excepting in this blessed land of charity and the annual average yield will come to about 20 *kottas* which means Rs. 70 at the prevailing rate and the expenses of cultivation will come to Rs. 20 per crop. This is the minimum expense for cultivation. Sir, from the Economic Depression Enquiry Committee Report and the Banking Enquiry Committee Report, we find that the annual net income on one acre of paddy land in Nanjanad was about Rs. 20, that is at the time when paddy was selling at 5 and 5½ rupees. From that itself the Government might very well infer the stress to which the agriculturists in Nanjanad are driven to at present. Sir, I ask whether this is taxation. Am I wrong in saying that such a kind of taxation, that is, taking the entire produce from the land, is unjust? And the famous Tamil poet Tiruvalluvar compares unjust taxation to high-way robbery, to which Nanjanad people were in olden days subject, from border tribes. Sir, justice and fairplay should be the guiding factors in reconstructing men's relations in all fields, political, economic and social. The State should

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

exist for man, though man is only a limb of the State. Sir, the agricultural population as a whole is sunk in high indebtedness and is on the brink of insolvency. Our basic industry, agriculture, is speedily dying and I have been harping upon it ever since the commencement of the session that, in the interest of the country, in the interest of the administration and in the interest of safety, it is highly essential that the agricultural community should be preserved. Agriculture is the main basic industry of the country which should never be allowed to die. Now it is dying and it behoves on Government, and it is their duty to extend their helping hands to preserve them from ruin. For we see even in Europe the importance of agriculture has come to be recognised. As I have said in my general discussion of the budget the "Back to the land" movement in Europe is spreading fast. At this time, Sir, it is very unsafe, it is very dangerous for us not to recognise the importance of agriculture and to allow the industry to die. Now, farsighted statesmanship and wisdom must and should dictate that a discontented peasantry is the country's ruin. Sir, one of the stock arguments advanced is that the Government will lose a large portion of the revenue without a corresponding benefit on the ryots. My answer is very simple. Cut short your expenses. Sir, such an extraordinary development in the condition of the agricultural class as is obtaining now demands of the Government an extraordinary remission programme.

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*): Does the member know that the tax in Nanjanad was much more than what it is now before the settlement?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: It was not. It seems that the honourable member does not include the water-rate. Now the tax is Rs. 35, including the water-rate.

Mr. A. Kumara Pillai: Is it not for tank-bed conversions that this tax is referred to by the honourable member?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I mean only the maximum burden. Of course there are lands bearing 25 and 28 rupees. Rs. 35 is the maximum.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know from the member the yield per *kotta* of paddy and the price of paddy then?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I want to know to what period the member is referring.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: At the time of settlement,

Mr. V. S. Arumukham Pillai: At the time of settlement, the price of paddy must have been much more than what it is now.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: What about yield?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: The yield also must have been higher than what we get now. I cannot furnish exact figures now. Sir, the extension of credit by Land Mortgage Banks and Co-operative Societies might put off the evil, say by a few months or years; but the land will come to sale later on. Therefore I appeal to Government that, if any tangible or substantial benefit can be done, it can be done only by a substantial remission of land-tax. I have been telling this House that the prices of agricultural produce have fallen by 50 per cent, and therefore it is but just and equitable that a remission should be nothing less than 50 per cent. That alone would touch the fringe of the problem.

Now, Sir, I shall conclude by quoting from Mr. O' Conor, late Director General of Statistics in India.

He said "I have little doubt that any reduction in land revenue would be of far more value in the improvement of the class who constitute the bulk of the population and who contribute most largely to the finances of the State."

Mr. Gokhale remarks "whatever loss of revenue such a measure may cause directly to the State, will be more than indirectly made up by a material improvement in the condition of the people".

Mr. K. Padmanabha Panickar: Sir, I would oppose this demand and, in doing so I wish to draw the attention of this House to the necessities of the paddy cultivators of this land. Our country produces only two-thirds of the total quantity of rice required for the consumption of our people. The remaining one-third has to be imported from outside. The foreign countries are engaged in over-production. Countries like Burma, Siam and Japan encourage people there for increased production of rice and the result is that these countries dump on our ports the surplus quantity of rice produced in those countries. Sir, it is not necessary or expedient for us to restrict those imports or to levy import duty on that because, rice being the chief article of food, the poor man will be taxed heavily, if an import duty is levied. What we have to do here is to give increased facilities to our cultivators and give agricultural loans at a cheaper rate than is being done at present. Some lands in Nanjanad and Kuttanad do not produce sufficient yield to meet the ordinary Government demand, that is tax. Such kind of lands are the Kayal lands, Kandukrishi lands and the like. Therefore Government have to come to the rescue of these ryots. Many of these Kayal lands are classified under a high rate and some on a lower rate. The lower rate is the 13th *tharam* and the higher

[Mr. K. Padmanabha Painckar.]

rate is the 12th *tharam*. The 13th *tharam* is just half of the 12th *tharam*. It is necessary that the *tharam* of these Kayal lands should be levelled down. The fertility of these lands is the same and I do not see why Government should keep up this invidious distinction with regard to this classification. Sir, this classification has been a source of great loss to many of these ryots and if this is kept up the owners of these lands will be forced to allow these lands to lie waste.

It would be a great national waste if these lands are allowed to lie waste. It is necessary also to give every relief to these ryots by providing adequate protection to the ring bunds. The cultivators of the Vembanad reclamation have to fight against the fury of the wind and the wave and sufficient protection is not afforded to the ring bunds. It is expected that the Pallivasal Hydro Electric scheme could provide sufficient power to pump out water from this reclamation. But it is a matter of speculation as to how long it will take for them to do so. At least, till then it is necessary that these poor ryots should be kept alive and the Government will have to come to their rescue by providing relief in common with the other rice cultivators of the country. The extent of Kayal lands is above 15,000 acres and by the changing of the *tharam* I am sure the Government will have to lose about Rs. 15,000. While concession has been given to owners of rubber lands, I do not see why the Government should not extend the concession to the cultivators of rice lands also. With these words I oppose the motion.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Sir, I strongly support Mr. V. S. Arumukham Pillai in opposing the motion for the grant for Land Revenue. I beg to point out that we have convinced the Government last year about the difficulty of the ryot and the Government accepted our proposals and made a reduction of 12½ per cent. of tax. This year the Financial Secretary points out in his speech.—

"I shall now pass on to the budget of the coming year. The economic depression which has been correctly described as unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity still persists. Commodity prices, subject to minor recoveries, *i. e.*, in tea and rubber, still remain low. The present economic situation has been taken into consideration, to the extent possible, in framing the next year's estimates of receipts and expenditure."

It is doubtful whether the reduction of tax has been considered by the Financial Secretary. In the lower House also there was a cut for a fifty per cent. remission next year and the Financial Secretary has not announced in this House whether the Government are accepting the cut or not. On this conduct of the Government

still following the old policy of taxing the people even for the whole amount and estimating the whole receipt of landtax, I strongly oppose the demand for the grant and support Mr. V. S. Arumukham Pillai.

A word more about the land assignment policy adopted by the Land Revenue Department. Of late, it has come to our notice that Government lands are considered to be the private lands of officers. Registry of Government lands is made according to the will and pleasure of the officers of the department. Take, for instance, the *kuthakapattom* given by Government to one ex-officio member of the old Legislative Council. The answers given by the Land Revenue Commissioner to the interpellations in the last session will convince the House how deliberately and against the interests of the State the land was given on *kuthakapattom*. A few figures about the income of the land and the way in which the matter was treated will not be out of place. In Survey No. 5473 in Neendakara pakuthi 27 acres of land were sold in public auction and the bid went up to Rs. 45,000 per 1,000 sq. yds. Then the Government thought that the auction bid was low and that the property was ordered to be sold again in auction to fetch a higher price. At the second auction the bid came down to Rs. 29,320. Again, the Government was not satisfied with the amount and proposed to hold another auction. At the third auction the amount went down to Rs. 25,080. The Government was not satisfied with this amount and stopped the auction. This tank bed was occupied by the depressed classes who had cultivated the land and had put up sheds over the property. They were living there and they applied for the registry in their own names and they were prepared to pay Rs. 25,000, the last bid. Government also gave word for the registry of the land to the depressed classes. It was at this time that an ex-officio member of the old Council asked for *kuthakapattom*. There was the clear order of the Government that, until final orders were passed on the recommendations of the Minor Irrigation Committee, no Sirkar land should be registered or given on *kuthakapattom* to anybody. The land was given for *kuthakapattom* for Rs. 259. Approximately the tax assessed on the land (which was treated as a first class land) amounted to Rs. 570 per year. Even if the property were sold in auction it would fetch Rs. 25,000, and the Government would get Rs. 540, by way of land tax and Rs. 140 by way of water cess. And the Rs. 25,000 at the rate of six per cent. will yield an interest of Rs. 1,500. But now the Government gets only Rs. 259 per year.

Mr. K. Madhavan Pillai : Was the ex-member's constituency in favour of such a grant to that member ?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : That matter was not brought to the notice of the Council or even to the notice of the Dewan Peishkar or the Tahsildar concerned. Certainly the people of the locality knew nothing about it. All this was done in secret and the Government was defrauded.

Mr. K. Madhavan Pillai : I am asking if the ex-member's constituency knew it ?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : It was done so privately that neither his constituency nor anybody else knew it.

Chairman : Is the member referring to the present Council ?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : I am referring to the old Council. In a recent registry of land, I was told that a certain member of Nedumangad has got some registry and that that member is even now trying for some registry of forest lands.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether it is his opinion that the present Council is in any way better than the previous Council ?

Chairman : That question does not arise.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : It is high time that these matters are brought to the notice of the House or are published in the Government Gazette before registries are made, so that the House and the public may be aware of these. The policy adopted by the revenue officers in registering land to the depressed classes is simply deplorable. There are so many people without lands, without houses and living in other's property with a great deal of trouble. With these words, I oppose the grant and press for the omission of the whole allotment.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, I rise to oppose this demand and I do so with a view to bring home to Government the imminent necessity of granting a remission of at least 50 per cent of the land tax, recoverable from all kinds of lands. The Assembly has given its verdict, and I do not think any argument is necessary to establish the justice and soundness of this claim. Even the Financial Secretary has, at page 6, paragraph 6, of his Budget speech frankly admitted that "the economic depression which has been correctly described as unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity still persists. Commodity prices, subject to minor recoveries *i. e.*, in tea and rubber, still remain low". But in spite of this admission we do not see in his speech any proposal calculated to relieve the ryots of their growing

miseries and appalling poverty. Even the trifling concession of a $12\frac{1}{2}$ per cent. remission allowed in 1109 in respect of tax due from ayacut wet lands, the Government do not propose to extend for the ensuing year.

Owing to the heavy fall in prices of agricultural products the people are now unable to pay their taxes. But the attitude of Government seems to be that of an avaricious man who has got not only sufficient for his present needs, but also something to lay by for the future, and yet wants his poor and helpless neighbour to part with his morsel of food. This is indeed cruel. There is no justification for the continuance of the land tax, when the people do not get any margin of profit from the land they cultivate. On one side they are now hard hit by the economic depression and on the other side they are mercilessly harassed by the revenue authorities. According to the revised estimate of 1109 we find that the department has collected Rs. fortyfive thousand more than the budget estimate. It is admitted in the Administration Report of the department for the year 1108 that more coercive steps were resorted to during the year. From this, one could more or less infer how many coercive steps and sale of lands had to be resorted to for collecting a bigger amount in 1109 than what was actually forecasted by the Financial Secretary at the time of the framing of the budget. The ryots need immediate relief of a substantial nature. Unless something is done to save them, I fear that, in spite of all precautionary methods that the Government may adopt—they may stop publication of the sale notifications in the Gazette or do anything else—an agrarian revolution is bound to disturb the tranquillity and peace in the country. The Government must cease to think that its people are mere grapes fit to be crushed into wine for their officers' drinking. There is a feeling in the country which is gaining currency every day that the Government forcibly take the property of this man for the purpose of giving gratis benefit to that man. Money is exacted from the poor so that the children of their less impoverished neighbours may have cheap lessons and that various people mostly better off may read newspapers and novels for nothing. It may be argued in this connection that the greater part of the money exacted by Government comes from those who are relatively well off. Assuming it to be true, I think, as Herbert Spencer has said, it is no consolation to the ill off from whom the rest is exacted. If the comparison be made between the pressures borne by the two classes respectively, it becomes manifest that the case is even worse than at first appears, for, while to the well off the exaction means loss of luxuries, to the ill off, it means, loss of necessities.

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

As it is, the poor tax-payer always views with extreme dissatisfaction and discontent the alarming growth of expenditure under State patronage and implores that the conditions be improved without further delay. There is a limit to the increase of taxation and coercion resultant upon such increasing expenditure, and I may assure you, Sir, there will come a time when resistance by the tax-payer will become his duty and submission treason. The tax-payers insist upon due economy in the performance of Governmental functions.

In conclusion, Sir, I would most strongly appeal to Government to take note of the present situation and try to ease it without losing time. If Government do not show any preparedness or willingness to accede to our demand, which, in this case, is truly the country's demand, I would most fervently and earnestly appeal to my honourable friends on this side of the House, both young and old, elected and nominated, to completely forget at least for the time being all the natural and artificial barriers and differences and with one voice throw out this demand for grants, without the least compunction.

Mr. Komilezhathu Sankaran : How many people are actually benefited by the remission of tax ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : All people are benefited. Those who pay the tax and those depending upon them will be benefited.

Mr. Komilezhathu Sankaran : How many tax-payers are there in the State ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I have not taken statistics. How else could we effectively record the feelings of the thousands and thousands of poor and helpless souls crying for food and help ? We must remember that we have come here not to lecture to the official benches or listen to their sermons and lullabies but to achieve something tangible for the people whom we have the good fortune or the misfortune to represent. Everyone of us should realise that he owes a sacred duty to his constituency. If he fails to discharge that, he is guilty of the highest breach of trust and confidence which his constituency has placed on him. With these words, Sir, I support the motion.

(Messrs. John Kattakayam and Piraviperumal Pillai both stood up one after another to speak)

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, I also wish to speak a few words.

Chairman : Mr. John Kattakayam may speak.

Mr. J. John kattakayam : “പുരകെട്ടും കരകെട്ടും കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ കിടക്കപ്പൊറ്റിയുണ്ട്” എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. പൗരനകാലങ്ങളിൽ നികുതി ഈടാക്കുന്നതിനു പലതരത്തിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കരം തവണക്കുകുത്താവനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കനിച്ചുനിർത്തി മുതുകത്തു കല്ലുവച്ചുവിഷമിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിഅതിലും കഷ്ടതരമാണ്. കരത്തിനുവേണ്ടി ആഹാരസാധനങ്ങളും കിടപ്പാടുതന്നെയും നഷ്ടപ്പെടുപോകുന്നു. ഞാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ നികുതിയിൽ കുടിശിവവരുന്നുണ്ട്. അതിനുകാരണം ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അനുകൂലമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്.

ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറുള്ള ഗസറ്റുകളാൽ രണ്ടുമൂന്നുലക്കം ഒരുമിച്ചു വരുന്നതുപോലെ തോന്നും. ചുരുക്കം ചിലപത്രങ്ങൾ അനേകലക്കം ഒരുമിച്ചൊട്ടി അയക്കാറുണ്ട്. സാമ്പത്തികാധിപതനും പ്രമാണിച്ചു സർക്കാരും പ്രസ്തുതാദർശത്തെ അനുകരിച്ചുതടങ്ങിയൊ എന്നു സഹായിച്ച് പൊട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോഴല്ലേ കാര്യം മനസ്സിലാകുന്നത്. കരക്കുടിശിവക്കുള്ള വസ്തുലേഖങ്ങൾ അധികരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗസറ്റു ആകൃതിയിൽ ഇത്രയധികം ഭാരമേറിയിരിക്കുന്നതെന്നുകാണാം. അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിന് ശല്യമായിത്തീർന്നു. അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ഇപ്പോൾ കരക്കുടിശിവക്കായുള്ള ലേഖപരസ്യം ഗസറ്റിൽ വേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചുപോലും. അതുനിമിത്തമാണു സംഗതികൾക്കെ എല്ലാവരും അറിയുന്നത്. അതുവേണ്ട; പട്ടണവാസികളായി ഇലക്ട്രിക് പങ്കായുടെ കീഴിലിരുന്ന് വിശ്രമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കരംചിരിയാത്തതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നറിയുന്നുണ്ടോ? ലേലം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നാൽ മേലാൽ ഗസറ്റിൽ പരസ്യംചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു തീർച്ചയായും കരക്കുടിശിവനിമിത്തം എന്താണുവരാൻപോകുന്നത്. ഗതൃന്തരമില്ലാത്ത കമ്പോൾ കിടപ്പാടും ഇല്ലാതാകും. കിടപ്പാടും ഇല്ലാതായാൽ പിന്നെ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്. “അടികൊണ്ടാൽ ആനയും വീണുപോകും”. രണ്ടുളുടെ നിലയും വിലയും പോയാൽ എന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്, വിപ്ലവം, ഇതിനു നിവാരണം ഉണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു നേരത്തേതന്നെ ഒരു പദ്ധതിയെ ഏർപ്പെടുത്തണം. വന്നു കൺസർവേററേ ഏർപ്പാടുചെയ്ത് കറേലാത്തിയും വരുത്തിവക്കണം.

ഇപ്പോൾ പതുവൽ ഭൂമികൾ ലേലംചെയ്താൽ പിടിക്കാൻ ആളുകൾ തയ്യാറില്ല. എനിക്കവിശ്വാസമില്ല. ശരിയായപരസ്യത്തോടുകൂടി നേരിയമംഗലം മുതൽ പള്ളിവാസൽവരെയുള്ള റോഡിന്റെ രണ്ടു

276 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [13TH AUGUST 1934,

[Mr. J. John Kattakayam]

സൈഡിലുള്ള സ്ഥലം തുണ്ടുണ്ടായി ലേലം ചെയ്യുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം ലേലത്തിൽ പിടിക്കാൻ ധാരാളം ആളുകളും ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ മുന്നിൽ ഒരുഭാഗം വന്നമാണ്. ഈ വനത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്ന ആദായം തുലോം തുച്ഛമാണ്. വനങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഏക്കറിന് ചതുപാകരം തന്നെ കിട്ടും. വനത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന ആദായത്തെക്കുറിഞ്ഞ് ഒരുഭാഗം തടവില, തറവിലക്കുംപുറമെ ഭൂനികുതിയിനത്തിൽനിന്നുതന്നെ സിലാക്കും. വനം പോയാൽ നമ്മുടെ കായ്ക്കുളൊക്കെ നശിച്ചു പോകുമെന്നു പറയുന്നു. മഴ ഉണ്ടാകയില്ല, വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകും പോലും! ഇപ്പോൾ വനം പോയിട്ടാണോ ഇവിടെ വെയിൽകൊണ്ട് സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതിരിക്കുന്നത്? ഇക്കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങൾവരെ തുടർച്ചയായി വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായതു വനത്തിന്റെ അഭാവത്താലോ ആവാ. ഞാൻ പറയുന്നത് വർഷവും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തികൊണ്ടാണെന്നാണ്. കൺ സർവ്വേറർക്കു വയ്ക്കാത്തുറവാൽ കിടക്കുന്ന പട്ടിയുടെ സ്വഭാവമാണുള്ളത്. അന്യനുകൊടുക്കുകയുമില്ല താൻ ഭക്ഷിക്കുകയുമില്ല. വനങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്ത് ജനങ്ങൾ അതിൽ കൃഷിചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആഹാരസാധനത്തിനുള്ള നെല്ലു മുഴുവൻ ബാഗായിൽനിന്നു വരേണ്ടതായത് തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ചതുപ്പനിലങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. അവയൽ കൃഷിചെയ്യാം. ഭൂമി ഇല്ലാത്തതിനാൽ ജനങ്ങൾ വാഷമിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ജനക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പുതുവൽ രുളിച്ചെ വാഷമങ്ങളെമാറ്റി തറവിലയും തടിവിലയും കുറച്ചു വനം ആവശ്യാനുസരണം പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. മലബാർജില്ലയിലേക്കു ഇവിടെനിന്നും ആളുകൾ ധാരാളമായി പോകുന്നു. ഭൂമിയില്ലാതേയും ഭൂനികുതികൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതേയും പോകുന്നവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്.

ഇനിയും ഒന്നു പറയാനുള്ളത് റബ്ബർ കേന്ദ്രമായെ പറയാം. നാം നേരത്തേകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഇതരരാജ്യക്കാർക്കു കിട്ടിയതു പോലുള്ള കേന്ദ്രം നമുക്കും കിട്ടാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. കള്ളൻ പോയ ശേഷം പട്ടി കരച്ചിട്ടു എന്തു ഫലമാണുള്ളത്? ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ മുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു റബ്ബർ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചിലവ് പോലും കിട്ടുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ഒരു സ്വതന്ത്ര ഗവണ്മെൻറാണെന്നാണ്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറ് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനോടു അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ചോദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മെ നിയന്ത്ര

ണം യാതൊരു തരത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ല. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചുരുക്കം - മേയ് ചുരുക്കം തീയതിയിലെ പ്രസ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷനോടുകൂടി. ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറ് ചുരുക്കം മേ. ൨൦-നു ഒപ്പിട്ട സർവ്വതാലൂക്കു ഉടമ്പടി അനുസരിച്ച്, ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിൽ ചുരുക്കം - ജൂൺ ൧-നു മുതൽ ബ്രിട്ടീഷ് റബ്ബർ നിയന്ത്രണം നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran: റബ്ബർ കൃഷി സ്ഥലങ്ങളുടെ കരം കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതല്ലേ?

Mr. J. John Kattakayam: അതു തന്നെ വലിയകാര്യമായി കരുതാനില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman: പതിഞ്ഞു കിട്ടിയിട്ടുള്ള റബ്ബർ കൃഷി സ്ഥലങ്ങൾക്ക് കരം കുറവു ചെയ്തതല്ലാതെ പതിയാത്ത റബ്ബർ ഭൂമികൾക്ക് കരം കുറച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് മെമ്പർമാർക്കറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam: ഓഹോ, അതും നേരത്തേ മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതാണ്.

റബ്ബർ നിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇൻടർനാഷണൽ കമ്മിറ്റി എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്നു നോക്കാം. റബ്ബർ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം മുതൽ മുടക്കിയിട്ടുള്ള രാജ്യക്കാർ ചേർന്ന് ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു. ഈ കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ നിശ്ചയങ്ങളെ നടപ്പു വരുത്തണമെന്നും മറ്റും ഇവർ അതതു ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുപേക്ഷിച്ചു. ഇവരുടെ അപേക്ഷ ഗവണ്മെന്റുകൾ സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാതെ ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി അല്ല ഇൻടർനാഷണൽ റബ്ബർ റെഗുലേഷൻ കമ്മിറ്റി. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിക്കാർ ബ്രിട്ടീഷ് തുറമുഖങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള റബ്ബർ കയറുമതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആലപ്പുഴ തുറമുഖത്തുനിന്നുള്ള കയറുമതിയുടെ കണക്ക് എടുത്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ തോട്ടം പ്രതിനിധിയും ഈ കൗൺസിലിൽ ഒരുമനസ്സായ മിസ്റ്റർ ലാംബാർഡ് ഈവർക നാം ഗതികളെ ഇൻടർനാഷണൽ കമ്മിറ്റിയോടോ, നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനോടോ, ജനങ്ങളോടോ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിട്ടുമാില്ല.

Chairman: മെമ്പർ ലാൻഡ് റവന്യൂവിനേ സംബന്ധിച്ച് സംസാരിക്കണം.

Mr. J. John Kattakayam: അതിനെപ്പറ്റി തന്നെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്.

അന്യദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളവരുടെ സൗഖ്യത്തിനു വേണ്ടി നമ്മുടെ ആദായത്തോടു ബന്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ഇന്ത്യക്കു ആകുപ്പാടെ ക

[Mr. J. John Kattakayam.]

യറമതിക്ക അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കേപാട്ടാ നൂ, വ 0 0 ടൺ ആണ്. ഇതിന്റെ ൭,൧൨ ഭാഗം ൩,൮൯ 0 ടൺ മാത്രമേ നമുക്കു കയറി അയക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം റബ്ബർ കൃഷി ഇവിടെ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഏക്കറിന് ൩ 0 ൦ റത്തൽ കിട്ടിയാലും ൧ 0, 0൨ 0 ടൺ റബ്ബർ കിട്ടേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം തള്ളി ബാക്കിയുള്ളതുപോലും ഇൻഡ്യക്കു മുഴുവനും ആയികയറി അയക്കുവാൻ അനുവാദം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇത് വളരെ നഷ്ടമാണ്.

Mr. M. N. Narayana Menon (Kottayam): സർ, സാമ്പത്തികാധിപതനംകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി വളരെ വളരെ മോശമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതിക്കുയാതൊരു കുറവുമില്ല എന്നു പറയുന്നത് സന്തോഷാവഹം തന്നെ. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം.

"The financial position is unquestionably sound".

ഇതിൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറ് ഭണ്ഡാഗാരത്തിനു യാതൊരു കുഴപ്പവും ഇല്ലെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിരിയാനുള്ള കരം കുറവായിട്ടേ പിരിയുന്നുള്ളൂവെന്നും, കുട്ടികളുടെ ഫീസു പിരിയുന്ന കാലും കുഴപ്പമാണെന്നും ഗവണ്മെൻറ് പറയുന്നു. നന്നു ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ കരം ഇപ്പോൾ നടപടികൂടാതെ പിരിയുന്നില്ല. ബാക്കി നൂറ് ശതമാനം പിരിക്കുന്നതിന് വളരെ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ൭ 0, 0 0 0 രൂപാ ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിഴ മുതലായ ഇനത്തിൽ നിന്നും പിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭയമില്ലായ്മയെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയേണ്ടതു? വാസ്തവത്തിൽ നികുതികൊടുക്കുന്ന വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരാണ് വളരെ വിഷമിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസധരകളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഭൂസ്വത്തു ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ൩ 0 0 ൦-ത്തിൽ പരം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ കുട്ടികൾ ഫീസ് കൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ നിന്നും പിൻമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെൻറും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനു യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല.

കൃഷി വായ്പ ഇനത്തിലേക്കു ഏതാനും സംഖ്യ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ വർഷം ൧൩ 0 0 ആളുകളുടെ കൃഷി വായ്പക്കുള്ള അപേക്ഷകൾ തള്ളിയതായി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. സാധാരണയായി അനുവദിച്ച തുക തീർന്നുപോയാൽ അപേക്ഷകളെ തള്ളുകയാണ് പതിവ്. ആണ്ടുവസാനത്തിൽ നോക്കുന്നതായാൽ ഏകദേശം ൭ 0, 0 0 0 രൂപാ ലാപ്സായി പോയിട്ടുള്ളതായും കാണാം. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കു കൃഷി വായ്പമൂലം ഒരു സഹായം

ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കു ഫലിക്കുന്നില്ല. ലാൻഡ് റവന്യൂ റിപ്പോർട്ടിനേ സംബന്ധിച്ച പരയുമ്പോൾ കടിശിക പിരിയാത്തത് ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാട് കൊണ്ടാണെന്നു ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവരോടു യാതൊരു ഭാഷിണ്യവും കാണിക്കുന്നില്ല. കൃഷി വായ്പ എടുത്തിട്ടുള്ളവരുടെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ള പിഴ കുറക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അവധിനീട്ടുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും പിഴ കുറക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷി വായ്പയുടെ അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി പിഴ ഇളവു ചെയ്യുകയും പലിശയിൽ രണ്ടു ശതമാനമെങ്കിലും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കുട്ടനാട്ടിലേ കർഷകന്മാരേ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറു ചില സൗജന്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. ഇടവമാസത്തിലെ തവണക്കു പകരം ഇടവും, മിഥുനമാസമാക്കിയപ്പോൾ രണ്ട് പ്രാവശ്യം നോട്ടീസുപടി ഈടാക്കിവരുന്നു. അത് ഒരു അനീതിയാണെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടനാട്ടിലേ പുഞ്ചകൃഷിക്കാരുടെ നില വളരെ പരിതാപകരമാണ്. രണ്ടു മൂന്നു വർഷക്കാലമായി അവർ ദുരന്തദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ സംകടാവസ്ഥയേ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറു അന്വേഷിക്കേണ്ട കാലം ഏറ്റവും അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കറേ നാളുകൾക്കു മുൻപ് നാളികേരത്തിനു ൧൦൦.൩൦ രൂപാ വില കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ൧൦൦-നു ഒരു രൂപയും, ഒന്നുകാൽ രൂപയും മാത്രമേ വില കിട്ടുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ടും നാളികേരവൃക്ഷങ്ങളുടെ കരം കുറയ്ക്കുന്നില്ല. ഭൂമിക്കല്ലാതെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു കരം ചുമത്തുന്ന പതിവു ഗവണ്മെൻറു നിറുത്തണം. സാമ്പത്തികാധുര്യം പതനം തീരുന്നതുവരെ എങ്കിലും കർഷകരിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ഈടാക്കിവരുന്ന ആയകെട്ടുകരത്തിൽനിന്നും ൫൦ ശതമാനം നികുതി ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കണം. തുലാമാസം അവസാനംവരെ എങ്കിലും കടിശിഖകരത്തിനുള്ള അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കണം. ഈവക കാര്യങ്ങളെ പറ്റി ആലോചിച്ച ഗവണ്മെൻറു ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാത്തപക്ഷം രാജ്യത്തു ഒരു വലുതായ വിപ്ലവം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിർവാഹമില്ല. ഈവക സംഗതികളെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട ചുമതല എനിക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. റബ്ബറിന്റെ വില കുറഞ്ഞപ്പോൾ റബ്ബർഭൂമിക്കുള്ള കരം പകുതിയാക്കി. എന്നാൽ നാളികേരത്തിന്റെ വില കുറഞ്ഞപ്പോൾ തൊണ്ടിന്റെ കരം എന്തുകൊണ്ടു കുറച്ചില്ല?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, my friends who spoke just before me have dilated in strong terms the woes and miseries of the agriculturists in general and they have appealed very strongly that some sort of substantial help should be done to the agriculturists and tax-payers, to relieve them of the sufferings they are now undergoing. A 50 per cent. cut in the tax has already been passed on the floor of the lower House and I believe the Government—I do not know what they propose to do—may do something in this matter. But I ask, is this enough and will this serve the purpose? Government ought to do something more than this so that they (taxpayers) may be able to get a higher price for their agricultural products and thus be able to pay the tax at least in future. However I do not think that this reduction in the payment of tax cannot give him any relief at all. But at any rate it cannot be, Sir, that this is relief adequate and relief enough. But what we find from the Administration Report of the department is that the department is anxious very much to get as much as it could from the people. Sir, they do not spend the amount which they collect for improving the lot of the people. They collect as much as they could and do nothing adequate for what the people pay. That can be seen from the fact as to what they have been doing with the amount realised from the markets under the Markets Regulation. When that Market Regulation was promulgated Government said that this was not a fiscal measure but with the collection they intended to make the markets clean, improve the condition of the markets and to provide the necessities of those who attended the markets by sinking wells and so on. But from what we find from the Report it is seen they are not satisfying the purpose for which they made the Regulation and honoring the pledge they gave before the House. From the Administration Report we find that in 1104 the Government collected a revenue of Rs. 91,201 from markets and they spent only Rs. 36,000 and odd. In 1105 the collection was Rs. 95,000 and odd and the amount spent was only Rs. 29,000 and odd. In 1106 they collected Rs. 92,000 and odd and spent only Rs. 17,899. In 1107 the collection was Rs. 76,422 and they spent only Rs. 5,449. In 1108 they collected Rs. 81,000 and spent Rs. 7,146. From this it will be clearly seen that they squeeze the taxpayer and collect as much as they could and they do not really give adequate benefit to the taxpayer as they promise to.

Mr. K. Madhavan Pillai : Is not the member aware that when the Markets Regulation was introduced, the Dewan-President replied that the whole amount collected from the markets will be utilised for their improvement?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Exactly, Sir, that is what I have been saying. That is why I said Government are not honoring the pledge that they gave before this House when the Regulation was enacted and the fact of it is that in the Administration Report they say that in the year 1107 they collected Rs. 76,000 and odd but no amount was spent for permanent improvements "on account of the financial stringency." I wonder, Sir, what the financial stringency has got to do with this. They have collected Rs. 76,000 and odd. I ask why not they spend all that amount as they pledged on the floor of this House? They plead that no amount has been spent on account of the financial stringency. I ask what Government meant by that pledge? At any rate, it was during the financial stringency that they ought to have spent all this sum and something more. Sir, as I said at the general discussion of the budget, the Government who form the Directorate of the Company do not bestow as much attention as they ought to, on the taxpayers who form the share-holders of the company.

Sir, coming now to the tax question, a reduction of 50 per cent. for which there has been a token motion passed on the floor of the other House, has been accepted. Now my friend Mr. Paramesvaran Pillai while he closed his arguments asked how we could record our protest against Government.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I did not say we should record our protest. I only said that these are only the ways for pleading the cause of the country.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : I thank him, Sir ; it only strengthens my case. It is more important that we should record a protest against Government and in doing so, we are doing the duty which we owe to the constituency. The other House has recorded a strong protest by carrying a token cut and making Government do what they ought to do.

Chairman : Reference to the proceedings of the other House may not be allowed on the floor of this House.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : I beg pardon, I am not making any reference. I only said with reference to what the Financial Secretary has said in presenting the budget as passed in the Assembly.....

Chairman : You cannot base your arguments on the proceedings of the other House.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I rise to a point of order. When the Financial Secretary placed the budget before us he said that the cuts made by the lower House have all been accepted by Government and so I think we will be justified in referring to the proceedings of the Assembly relating to that cut.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, I beg to submit respectfully that.....

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : No ruling has been made as to whether reference may be made to the proceedings of the other House.

Chairman : You can refer to it, but you cannot base your arguments on the proceedings of the other House and it will be considered an infringement of the rights and privileges of the other House. That is the parliamentary procedure.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, as I said, we want now Government to do something for the agriculturist and the tax-payer, to relieve his sufferings and could that be achieved by throwing out this demand? We want that something substantial should be done and for that purpose, I think, we should not throw out this demand but should see that Government do something and the effective way of doing that would be to speak strongly and unanimously and see that they do something to relieve the agriculturists and tax-payers.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon cum Karunagapalli*): ഈ സഭയുടെ മുഖാമുഖം അവതരിപ്പിച്ച ഫഡ്ജററസരിച്ച് ന്,ന ൦,൫൧൦ രൂപാ ലാൻററവന്യ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണച്ചെലവിലേയ്ക്കായി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ റവന്യൂ ഡിമാൻഡിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ന്,ന ൦,൫൦൦ രൂപാ മാത്രമാണ്. ഈ രണ്ടുകകളും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. മറ്റൊരിടത്തോ ഈ ഡിമാൻഡിൽ ഏതാനും സംഖ്യ കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവേണം ഇതിൽനിന്നും അനുമതിക്കേണ്ടത്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് അറിയേണ്ട ഒരു പ്രധാന കാര്യം മറ്റൊരിടത്തോ ൫ രൂപാ കുറച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള തത്വം ഗവർണ്മെൻറ് അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണോ എന്നാണ്. ആ തത്വം ഗവർണ്മെൻറ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് ഈ ഡിമാൻറിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ച് ആ തത്വം ഗവർണ്മെൻറ് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് ഈ ഡിമാൻറിനെ എത്രക്കുതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഗവർണ്മെൻറിൽ നിന്നും അതു സംബന്ധമായി സൂനിശ്ചിതമായ യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലാണ് ഞാൻ ഈ ഡിമാൻറിനെ എത്രക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികാധിപതനും ജനങ്ങളുടെ മുഖത്തു് ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി തുറിച്ചു

നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ തവണത്തെ സഭയിൽ വെച്ചു റവന്യൂമെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് "The Government do not deny that there is economic distress among the people." എന്നാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ൨൫ ശതമാനം കരം കുറയ്ക്കണമെന്ന് ഈ സഭയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും ൧൨.൫ ശതമാനം—അതും നിലങ്ങൾക്കു മാത്രം—കരമേ കുറച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് ഈ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഒരു കൊല്ലം കാലത്തിനിടയിൽ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില നന്നാവുകയാണോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ഗവർണ്മെന്റിനോടു വിനീതമായി ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. അങ്ങനെയല്ല, നേരേ മറിച്ചു അതു പല മടങ്ങു ക്ഷയിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിൽ നികുതിയിൽ കുറവുകൾ വരുത്താതെ (കഴിഞ്ഞ തവണ കുറച്ച ൧൨.൫ ശതമാനം പോലും ഇല്ലാതെ) ഇപ്രകാരമൊരു ബഡ്ജറ്റ് ജനപ്രതിനിധികളുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എങ്ങനെ ചെയ്യപ്പെടുവെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലെ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് ൧൨.൫ ശതമാനം കരം കുറച്ചാണ്. സാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും കർഷകരുടെ കഷ്ടസ്ഥിതിയും പരിഗണിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ച ൧൫ ലക്ഷത്തിനു പുറമെ പഞ്ചാബ് ഗവണ്മെന്റു ലയൽപ്പൂർഡിസ്ട്രിക്ടിൽ കർഷകരുക്കയ്ക്കു വേണ്ടി ൧൭ ലക്ഷം കൂടി ഭൂനികുതി ഇളവു ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു.

Mr. J. John Kattakayam : തിരുവിതാംകൂറിലും കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം കരം കുറയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം അവസാനത്തിൽ ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്തരം പറയാം.

സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കല്പകൃഷ്ടമായിട്ടാണു തെങ്ങിനെ കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഇന്നാട്ടുകാരുടെ ജീവിതസന്ധാരണം നാളികേരഫലപുഷ്പിയേയും അതിന്റെ വിലയേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. സകല ആവശ്യങ്ങളും തെങ്ങിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങളെ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അയച്ചു വിറ്റുകിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടാണു നിവഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഏതു സമൂഹമായി നാളികേരം ഉണ്ടായാലും അത് വിദേശവാണിജ്യശാലകളിൽ പ്രവേശിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്ര

284 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [13TH AUGUST 1934.
[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

യോജനയും ഉടമസ്ഥനിലും. ഈ സന്ദർഭത്തിലേക്കിലും ഗവണ്മെൻറു കർഷകർക്കു ഭൂനികുതിയിൽ സാരമായ ഒരംശം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വേറൊരു കാര്യംകൂടി ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളുന്നു. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും തെങ്ങുകൃഷിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചാൻ നിയുക്തനായ മി: പട്ടേലും ആയി ഞാൻ നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണമദ്ധ്യേ തിരുവിതാംകൂറിലെ തെങ്ങുകൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ ഭൂനികുതി കുറയ്ക്കേണ്ട കാര്യവും കേരോല്പന്നങ്ങളുടെ ഏറ്റുമാനതിതീരുവ നിശ്ചയിക്കേണ്ട കാര്യവും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ വസ്തുത ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഞാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഏറ്റുമാനതിതീരുവ എടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഇവിടുത്തെ നിയമസമിതിയുടെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളും തീരുമാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുമ്പിലത്തെ സഭയും അങ്ങിനെ തീരുമാനിച്ചുവെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പോലും ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു ജനതയ്ക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിനു യാതൊരു സഹായവും ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്നില്ല. താരിപ്പ, തീരുവ, വിദേശവാണിജ്യമന്ത്രം ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ കേവലം നിരാശരാണ്.

കുറുകൊടുക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഈ കാലത്തുപോലും ഒരു വലിയ തുക ജനങ്ങൾ പുകയില മുതലായ ഇനങ്ങളിലും മറ്റുമായി ചെലവാക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് നികുതികൊടുക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഗവണ്മെൻറുഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചേക്കാൻ എഴുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പുകയില ഇനത്തിൽതന്നെ ഒരു നല്ല സംഖ്യ തീരുവയായി ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ തടസ്സം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഇവിടെ പുകയില കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെയിരിക്കുന്നത്. ഒരു വമ്പിച്ച തുക ആ ഇനത്തിൽ പ്രതിവർഷം രാജ്യത്തിനുപുറത്തു പോകുന്നു. പുകയില കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിനു ചൈസൻസു ചുമത്തി ഈവക നികുതി ഗവണ്മെൻറിനീടാക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ വിലവകയിൽ രാജ്യത്തിനു വെളിയിലേക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധനത്തെ തടഞ്ഞ് ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില അത്രമാത്രമെങ്കിലും ഉയർത്തുവാനും ഗവ

മൈൻറിനാഗ്രഹമില്ല. ആ അഭിവൃദ്ധിയും ഗവണ്മെന്റുതന്നെയാണു തടഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

റബ്ബർ കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ കരം ൫൦ ശതമാനം കുറച്ചിരിക്കുന്നു. റബ്ബറിനുവന്ന വില കുറവാന്തന്നെക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു വില കുറവ് നാളികേരത്തിനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു ഞാൻ കാണുന്ന ഒരു കാരണം റബ്ബർകൃഷിക്കാർ സംഘടനയുള്ളവരാണെന്നുള്ളതാകുന്നു. അന്തേകം ഏക്കർവീതം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള എസ്റ്റേറ്റുകളിലാണ് ഇവിടെ റബ്ബർകൃഷി നടത്തുന്നത്. എന്നാൽ നാളികേര കൃഷി നടത്തുന്നത് തുണ്ടുതണ്ടായ ചെറുപറമ്പുകളിലും ആകുന്നു. നാളികേര കൃഷിക്കാർ ഇതുവരെ സംഘടിച്ചിട്ടുണ്ടിട്ടില്ല. അവർ റബ്ബർകൃഷി ഉടമസ്ഥന്മാരായ യൂറോപ്യന്മാരെപ്പോലെ ഗവണ്മെൻറിന്റെമേൽ സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടായിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സാർവത്രികമായ കൃഷി തെങ്ങാണെന്നുള്ള സംഗതി നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാളികേരത്തിന്റെ വില ൭൫ ശതമാനം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഭൂനികുതിയും ൭൫ ശതമാനം കുറവുചെയ്യണമെന്നാണ് ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ടത്. എന്നാൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ൫൦ ശതമാനമാത്രം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മൂന്നുലക്ഷം രൂപാ ലാൻഡ് വസ്തുവിൽ പിരിയുമെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കെ അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ പിരിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ക്ഷേമമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണോ ഗവണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്നത്? എത്ര ഭയങ്കരങ്ങളായ കർമ്മനടപടി കൾകൊണ്ടാണ് ഈ തുക പിരിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നു ഗവണ്മെന്റു റിയുന്നുണ്ടോ? ജനങ്ങൾക്കു നിത്യവൃത്തിക്കുപോലും തീരെ കഴിവില്ലാതെ പട്ടിണികൊണ്ടു വലയുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആഹാരസാധനം പാകം ചെയ്യുന്ന മൺപാത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ജംഗമങ്ങൾ ഏറ്റവും നിഷ്പ്രഭമായി ജപ്തിചെയ്താണ് ഈ തുക പിരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഗവണ്മെന്റു റിയുന്നുണ്ടോ?

ഇതിനുംപുറമെ ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കരുനാഗപ്പള്ളിതാലൂക്കിൽതന്നെ ൧൫൦൦-ൽപരം വസ്തുക്കൾ കരക്കടിശിഖയ്ക്കായി ലേലത്തിനുപോയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാഗമായ കൊല്ലത്താലൂക്കിൽ ൧൩രൂപാ വിലയ്ക്ക് അമ്പലമുക്ക് പാലത്തിൽ വിറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയാണോ കാണിക്കുന്നതെന്നു ഗവണ്മെന്റു ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: റവന്യൂ വകുപ്പിനെ ഗവണ്മെൻറിനും ജനങ്ങൾക്കും ശ്രേയസ്കരമാവണം നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളെ മൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ വകുപ്പ് പലവിധത്തിൽ കടുത്തുകിടക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സാമാന്യജനങ്ങളോടു ഇത്ര അധികമായി അടുത്തുപെരുമാറുന്ന മറ്റൊരു വകുപ്പില്ല. ഇതിലേ കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും ജനസാമാന്യം വളരെ സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ക്ഷാമംനിമിത്തം കരംപിരിയുന്നതിനുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾകൊണ്ടു വസ്തുക്കൾലേലമാണല്ലോ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്. പല പക്തികളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജനങ്ങളിൽനിന്നും കരംവാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് വരുവുവയ്ക്കാതെ കൃഷിക്കാരെ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതു ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുനിറുത്തണം. ഇതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരു ലാഭവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരെ കണ്ടു പിടിച്ച് ശരിയായി ശിക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നല്ല പേരിനുതന്നെ കളങ്കംവരും.

Mr. J. John Kattakayam: താഴെ ശീൽഭാരന്മാരും പേഷ്വാരന്മാരും പരിശോധിക്കുവാനായി ചെല്ലുമ്പോൾ ഈ കണക്കുകളെല്ലാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ചെക്കു ചെയ്യണമെന്ന് ഈയിടെ ഒരു ആർഡർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ടായിരിക്കും; നാട്ടിൻ പുറത്തുള്ളവർക്കാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അധികമായി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഞാൻ നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നും വരുന്ന ആളാണ്. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കണ്ണിൽ പെടാത്തതെന്ന പലരും ഇമ്മാതിരി പ്രവർത്തിച്ചു നല്ലവരായി കഴിയുന്നു.

Mr. M. P. Madhavan pillai: (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): കരംകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ കണക്കിൽ വരുവുവയ്ക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം സങ്കടക്കാർ അതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടാറില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: പരാതിപ്പെടുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ സാധുക്കൾ അതിനു തയ്യാറാകുകയില്ല. പക്ഷതിയിലുള്ള അക്കൗണ്ടന്മാരോടും പാവ്തുകാരോടും വിരോധമായിനിന്നാൽ വെറുതെ വല്ല പുറമ്പോക്കുകേസോ മറ്റൊരു എടുത്തു് തങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം കൃഷിക്കാർക്കു് പരക്കെയുണ്ട്.

Mr. K. George: രസീത് എഴുതിക്കൊടുക്കാതെ കരം കൊടുക്കുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : പലരും കൊടുക്കും. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്ക് അതാതു പകുതികളിലെ അക്കൗണ്ടു നാതം പ്രവർത്താരന്മാരും വലിയ യജമാനന്മാരാണ്. അവർ വിചാരിച്ചാൽ ഈ സാധുക്കളെ ഉപദ്രവിക്കാൻകഴിയും. ഇവർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ രസീതു കൊടുക്കാതെതന്നെ പണകൊടുക്കും. കരംപിരിക്കാൻവന്നാൽ വളരെ ഉപാധമായിട്ടാണുപെരുമാറുന്നത്. പണം വരവ് വച്ചില്ല എന്ന് ഒടുക്കം ലേലംവരുമ്പോഴെ അറിയും.

Mr. J. John Kattakayam : പ്രവർത്താരങ്ങനെ വന്നുവെന്നു പെൺപിള്ളമാരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞാൽ കരംകൊടുത്തുയക്കുന്ന ആളുകളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽകണ്ടേയ്ക്കും. ഇപ്പോൾ കരക്കടിശിവയ്ക്കു ഗസററിൽ ചരസ്യപ്പെടുത്താതെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽവിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലേലത്തെ സംബന്ധിച്ച പകുതിക്കച്ചേരികളിൽനിന്നും താലൂക്കുകളിലുള്ളതിൽനിന്നും പരസ്യപ്പെടുത്താനായി അയക്കുന്ന നോട്ടീസുകളുടെ നാലുമൂലയും, അവ എവിടെയോ ഒട്ടിച്ചിരുന്നതാണെന്നറിയിക്കാൻവേണ്ടി കീറിക്കളഞ്ഞു മേശയുടെ കീഴിൽ ഇട്ടുകളക ചിലപ്പോഴൊക്കെ പതിവാണു. വസ്തുവിന്റെ പേരും സ്ഥലവും ചേലത്തീയതിയും തുകയും കൈ അടങ്ങിയ നോട്ടീസുകൾ ഒരിടത്തും പതിക്കാതെ അതിന്റെ നാലുമൂലകളും കീറി ഇട്ടിരിക്കുന്ന നോട്ടീസുകൾ പതിച്ചു നോട്ടീസാണെന്നു പാവ്താകാരുമാക്കു തെളിവു കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതുപോലെയുള്ള അനീതികൾ പല വിധത്തിൽ ഉൾനാടുകളിൽ നടക്കുകയും ഈ ക്ഷാമകാലത്തു കൃഷിക്കാർ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഗവണ്മെൻറിനു വിശേഷാൽ ലാഭമില്ല. അതിനാൽ ഗസററിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെ സ്ഥാപനസ്വത്തു ലേലം ചെയ്യരുതു എന്നു എത്രയും വേഗത്തിൽ എല്ലാതാലൂക്കിലേക്കും ഗവണ്മെൻറത്തരവയക്കേണ്ടതാണ്. കമ്പിമാറ്റംതന്നെ അറിയിച്ചാൽകൊള്ളാം.

കരം കൊടുക്കുന്നകാലത്തിൽ ജനങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. ഗവണ്മെൻറ ഇതേപ്പറ്റി ഭയമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു നിമിത്തം ക്ഷാമംകൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ദീർഘകാലം കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുത്താൽ ഗവണ്മെൻറ എന്തുചെയ്യുമെന്നൊരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉണ്ടാകേക്കാം. തന്നെയു

[Mr. Tariata Kunjittomman.]

മല്ല, എല്ലാ കൃഷിസ്ഥങ്ങൾക്കുമുള്ള കരം മുഴുവനും ക്ഷമംനീക്കുന്നതുവരെ ഇളച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷ ജനപക്ഷത്തുനിന്നുമുണ്ടായിക്കാണിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ മറ്റുചിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളാലോചിച്ചുടനേ നടപ്പിൽകൊണ്ടുവരണം. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതിനന്നായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തിയും മറ്റും ജനങ്ങളെ സഹായിക്കാം. ആയതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിശദമായിപൊതുവിമർശനാവസരത്തിൽ ഞാൻ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉടനെ വേണ്ടതുചെയ്തല്ലെങ്കിൽ പിന്നീടു ജനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറും വിഷമിത്തിലായിട്ടു വിചാരിച്ചാൽ ഫലമില്ല. കരമിളച്ചു മറ്റും ഗവണ്മെൻറിന്റെ സാമ്പത്തികനില വിഷമത്തിലായാൽ ഗവണ്മെൻറിനു ജനങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ പ്രയാസമാകും. ചെറിയ സഹായംകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഫലമില്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar : I oppose the Demand. That the taxpayer is very hard hit and is in need of relief, nobody can deny. The Government records show clearly that there are only 36 per cent. of the tax-payers who are able to pay without any processes and the others pay only after obtaining processes on some of their properties. That the condition of the tax-payer has not improved since last year is admitted by the Government. The attitude of the Government to realise the last pie even though they admit the difficulty of the taxpayer is also difficult to explain. What were the circumstances that actuated the Government not to allow the remission which was allowed last year is also difficult of explanation. In this connection it is advisable to know what our sister government placed in similar circumstances have done. It may not be out of place to read a few lines from the budget speech of the Cochin Finance Member in introducing the budget for 1110:

"Before I conclude, I may be allowed to refer to the measures taken by us to afford relief to the agriculturists affected by the phenomenal fall in the price of agricultural products. Consistent with our financial position we have granted a liberal remission of 18½ per cent. in land revenue this year and proposed 12½ per cent. for the next year."

The Administration Report of the Land Revenue Department goes to show that the number of coercive processes as well as sales of movables and immovable properties for the arrears of tax due, was on the increase. Non-payment of tax in our State is not due to any political causes but due simply to inability to pay and want

of funds for the same. In the nature of the prevailing distress it would be advisable to stop all coercive processes and grant a decent reduction of tax.

I would support the proposal of Mr. Kunjitomman that the G. O. refusing publication of revenue sales in the Government Gazette should be cancelled, and the cancellation order communicated to the various Tahsildars at once by wire, or else serious difficulties may arise. Charge holders and hypothecatees who have no liability to pay tax as well as land holders and Government servants and business-men who are away from the property having entrusted the properties to their agents or lessees directing them for the payment of tax, will be put to serious difficulties by the stopping of the Gazette proclamation. Revenue processes as a rule are never conducted legally and openly on the property or on the person and it will be unjust to stop the gazette proclamation for arrears of land tax. There is no provision in the Revenue Recovery Regulation for such Gazette proclamation for selling properties for arrears of land revenue. It was by repeated representations and requests that Government thought it advisable to give due publicity to revenue sales also by publishing them in the Government Gazette, thus giving an opportunity to the land holders to prevent such sales. As regards the practice now followed by the Jenmikaram Settlement Officer I have to bring to the notice of the responsible officers two important points equally affecting the *jenmi* as well as the *kudiyan*. Properties actually included in the *kanam* and held as *kanam* by the tenant, but for which *patta* as *pandarapattom* was wrongly given during settlement to the tenant are not taken into account for fixing *jenmikaram*. Properties within the area of a *kanam* deed and forming part of the *jenmom* land and *kanam* demise were treated differently by the settlement authorities during settlement operations by giving *patta* to some portions of the holding as *jenmom* property and the other portion as *pandararagai pattam* or *otti* or some other such tenure. Under the existing law in force in Travancore the *jenmi* has no duty to take *patta* or to see that *patta* is properly issued and it is the look out of the *kudiyan* to take *patta* for the *kanam* property as *jenmom* in his name. But if mischievously inclined tenants with a view to injure the *jenmi* take *patta* for the part of the property as *puduval* in his name or if the Sirkar issues *patta* to a tenant for the excess within the registered holding as *puduval* of the tenant, how can *jenmi* be made to suffer for that. In this connection I should like to know whether the *jenmi* is competent to file a suit to recover that portion of the property from the tenant which though included in the *kanam* demise is treated otherwise by the settlement authorities and *patta*

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

issued to the tenant in that capacity. I should like to know also what are the respective rights and liabilities of the *jenmi* and *kudiyan* so far as such properties are concerned, and where the *jenmi* is to go to remedy these grievances.

Mr. K. George : Why not the *jenmi* or *kudiyan* apply to Government to rectify the mistake in *patta*.

Mr. G. Narayana Aiyar : *Pattas* were issued in 1095 and it is too late now to apply for a correction of the same to the Government. Under the then existing law the *jenmi* had no responsibility to take *patta* or to see to the correct issue of *patta* and the late application of the *jenmi* now to get it corrected may not do any good.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai (*Additional Head Sirkar Wakil*) : Will such properties be treated as *kanam* properties coming under the Regulation?

Mr. G. Narayana Aiyar : They ought to be treated certainly as *kanam* properties since it has been held by the High Court that excess within the registered area should not be treated as *puduvai* and the tenant should not be given *patta* in that capacity behind the back of the *jenmi*. *Patta* by itself has been held to create no right over the properties. The *jenmikaram* officers ignore such properties included in the *kanam* and this is causing great hardship to *jenmies*. Another fact which I would bring to the notice of the authorities concerned is the manner in which perquisites are valued and entered in the *jenmikaram* register. Under Section 46 of the *Jenmikudiyan Regulation* the appointment of the committee for fixing the value of perquisite, has been contemplated and such a committee was appointed only very recently.

Mr. A. Kumara Pillai : Does the member know that the *Jenmikudiyan Regulation* specifies the prices to be fixed for customary dues?

Mr. G. Narayana Aiyar : That may not include all perquisites.

We have Sections 3 and 46 on this subject. Section 3 is controlled by Section 46. It is the provisions of Section 46 that has to be finally accepted. Supposing the Settlement Register is prepared fixing a certain valuation as is now adopted, and the committee under Section 46 fix another valuation, there will be confusion in the valuation. We do not know which will prevail. I am liable to be corrected if my position is not correct.

I would also bring to the notice of the responsible officers that due weight should be given to statements in the partition deeds in

the tenants family as regards appropriation in fixing *jenmikaram* of various plots of land comprised in a *kanam* deed.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : നമ്മുടെ കർഷകരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ അവർക്ക് കരയ്ക്കു കയറുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തവിധം വളരെ ആഴത്തിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാധുക്കളായ കർഷകന്മാർക്ക് ശരിയായ സഹായങ്ങളെ ഉറപ്പാക്കുന്നതന്നെ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതു വളരെ സങ്കടമാണ്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ കരം ഇളവു ചെയ്തുകൊടുക്കുക, കുടിശിഖയ്ക്കു പിഴ മുതലായതു വസൂലാക്കാതിരിക്കുക മുതലായ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയാകട്ടെ സർക്കാരിനു കൊടുക്കുവാനുള്ള ആരോം പോലും ഭൂമിയിൽ നിന്നും കിട്ടാതിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമി വിറു കരമീടാക്കുക എന്ന നയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല. ഇപ്പോഴും സർക്കാർ ഗസറ്റിൽ കരക്കുടിശിഖയ്ക്കു ഭൂമി വിൽക്കുവാനായി ലേലത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന കണക്കില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുണ്ട്. മേലാൽ ഗസറ്റിൽ ലേലപരസ്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു ഗവൺമെന്റ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണുള്ളതും. എന്നാൽ വേറെ എവിടെയോ വെച്ച് ഇനി മേലാലും ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയും നടപടി നടത്തുന്ന ചട്ടങ്ങളിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കാമെന്നു ഗവൺമെന്റുമെമ്പർ സംസാരിച്ചതായി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വീണ്ടും പറയുകയാണെങ്കിൽ, ആ ആലോചന കൂടി പൊയ്പോവുകയില്ലേ എന്നാണെന്റെ സംശയം.

ലേലത്തിനായി ഈയിടെ വെച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളുടെ എണ്ണം വളരെ കൂടുതലാണെന്നു റവന്യൂ കമ്മീഷണർ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ൧൧൦൯-ൽ പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞു നാലായിരം രൂപ കൂടുതൽ കരക്കുടിശിഖ ഈടാക്കിയതിൽ നിന്നും കിട്ടിയെന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തുക എങ്ങിനെയാണ് ഈടാക്കിയതെന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. സാധുക്കളായ ജനങ്ങളെ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞിട്ടും കരം ഈടാക്കി എടുക്കുവാൻ സാധ്യമാകാഞ്ഞിട്ട് അവർ താമസിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നും അവരെ ആട്ടി ഓടിച്ച് ഈടാക്കിയ തുകയാണിത്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമി വിറുകൂടാ എന്നു ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

രിക്കുന്നു. ഭാരിഭ്യാവസ്ഥ ഇത്ര ദുർഘടാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത മൈസൂരിൽ പോലും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നും വസ്തുക്കൾ അന്യായീനപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാനുമായി ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ആ കമ്മിറ്റി ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെയോ, ഏതെങ്കിലും വ്യയത്തിൽ വസ്തുക്കൾ വിറ്ററായാലും കൊള്ളാം, മറ്റേതു രീതിയിലായാലും കൊള്ളാം കരമീടാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മനസ്ഥിതിയാണു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈയിടെ ഗവൺമെൻറു ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു കടുങ്കയ്യിനെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കണ്ടുകൃഷിവസ്തുക്കളുടെ അനുഭവമീടാക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ ചില പുതിയ ചട്ടങ്ങൾ ഈയിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആ ചട്ടംമൂലം സാധുക്കളായ കണ്ടുകൃഷി വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു വളരെ വിഷമതകൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു പട്ടയം കിട്ടി തന്റെ സ്വന്തം പോലെ വിചാരിച്ചു കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടി വിലയേറിയ ഭേദനയങ്ങൾ ചെയ്തു താമസിപ്പിച്ചവരുന്ന കണ്ടുകൃഷി ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു ഈ പുതിയ ചട്ടം ഒരു വലിയ കണ്ഠകോടാലിയായിട്ടാണു വന്നിരിക്കുന്നത്. അതായതു കുടിശ്ശിക മുഴുവനും അതിന്നും പുറമേ റൊണ്ടത്തെ കര മുന്പോറയും ഉടനെ കൊടുക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ ഉടൻ തന്നെ അവരുടെ കണ്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും വിവരിച്ചു പലർക്കും നോട്ടീസു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തന്നെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു മുതൽ തന്നെ പട്ടയങ്ങളും കിട്ടി കെട്ടിടങ്ങളും വച്ചു താമസിപ്പിച്ചവരുന്ന കണ്ടുകൃഷി ഉടമസ്ഥന്മാർ രണ്ടായിരത്തിൽ പരമുണ്ടു്.

Mr. A. Kumara Pillai : ഏതു സന്ദർഭത്തിലാണു് ഇപ്രകാരം വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : അവർക്കു നോട്ടീസു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു തന്നാണ്ടത്തെ കുടിശ്ശിക തീർക്കണമെന്നും റൊണ്ടത്തെ കര മുന്പോറായി കിട്ടണമെന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ഇറങ്ങി പോകണമെന്നും കാണിച്ചാണു്. ആ മാതിരി നോട്ടീസു ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. അതേപ്പറ്റി നിവേതനപ്പെടുവാൻ ഒരു ഡിപ്പ്യൂട്ടേഷൻ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ മാതിരി ഒരു ചട്ടം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു സാധുക്കളായ കൃഷി വചന്മാർക്കു് ഇപ്പോൾ കൂനിന്മേൽ ഒരു എന്നപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിനു സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ എത്ര മാത്രം അനുകമ്പയുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : നെച്ചാററിൻകരയിൽ പോലീസ് സഹായത്തോടുകൂടി കരക്കുടിശ്ശിവയ്ക്കു ജംഗമജപ്തികൾ നടത്തി വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞില്ലേ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : കഴിഞ്ഞ സഭയിൽ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല, ടൗണിൽ കന്നുകാലികളേയും ആട്ടമാടുകളേയും യാതൊരുവനും അഴിച്ചു വിടുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ കന്നുകാലികളുടെ മുമ്പാകെ വല്ലവന്റേയും പുരയിടത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി കന്നുകാലികളെ കെട്ടിമേയ്ക്കുന്നു. ആ പുരയിടത്തിന്റെ കരക്കുടിശ്ശിവയ്ക്കുവേണ്ടി അതിൽ നിൽക്കുന്ന കന്നുകാലികളേയും കൂടി ജപ്തി ചെയ്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു. കരക്കുടിശ്ശിവകൾ ഈടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അക്കൗണ്ടന്മാർ എത്ര പിരിച്ചു പ്രവർത്തനമാർ എത്ര പിരിച്ചു എന്ന് അവർ തമ്മിൽതന്നെ മത്സരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ജംഗമജപ്തികൾ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്.

Mr. M. N. Narayana Menon : ഇങ്ങനെ കൂടുതൽ തുക പിരിക്കുന്നവർക്കു പ്രമോഷൻ കൊടുക്കാറില്ലേ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു തന്നെയാണ് അതതു പകുതികളിലെ ഭരണാധികാരവും.

ഒരു ശതമാനം കരം കുറവു ചെയ്യണമെന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ അസംബ്ളിമൂലം ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിനെ ഭയമായി വിചാരിച്ചു ശരിയായ വിധത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന് ഒരു നല്ല സംഖ്യ കറവുവരാമായിരിക്കാം. അതിനുപകരം ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തു അനേകം പ്രൈവറു ചന്തകൾ ഉണ്ട്. അവയെ എല്ലാം പബ്ലിക് ചന്തകളാക്കുന്നപക്ഷം മൂന്ന് നാലു ലക്ഷം രൂപയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിനു കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ തുച്ഛമായ ലൈസൻസുഫീസും മറ്റേതാനും സംഖ്യകളും മാത്രമേ പ്രൈവറു ചന്തകളിൽനിന്നും കിട്ടുന്നുള്ളൂ.

Mr. Komilezhathu Sankaran : സാധാരണ പ്രൈവറു ചന്തകളിൽ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കാൻകൊണ്ടുവരുന്നതു ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരാണോ അതോ, സാധുക്കളോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : എല്ലാവരുംകൊണ്ടുപോകാം. നെച്ചാററിൻകര ടൗണിൽതന്നെ രണ്ട് പ്രൈവറു മാർക്കറ്റുകൾ ഉണ്ട്.

C. L. [Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

അവയിൽനിന്നും ആണ്ടുതോറും ൮൦ രൂപാവിതം മാത്രമാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ള കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആദായം. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സമ്പന്നസ്സകൊണ്ട് അവ രണ്ടും മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കു വിട്ടുതരികയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ൮൦൦൦ രൂപയോളം മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കു അവയിൽ നിന്നും ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള ചന്തകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി അന്തവയിയുണ്ട്. അവയെ പബ്ലിക് ചന്തകൾ ആക്കിയാൽ നല്ല സംഖ്യ ആദായം കിട്ടും.

Mr. K. K. Thomas : ഈ ആണ്ടത്തെ ചന്തക്കരം പിരിക്കുന്നതിനുള്ള ലേലം കഴിഞ്ഞുപോയില്ലേ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : ഈ ആണ്ടത്തേതു കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ അടുത്ത ആണ്ടിൽ മതിയാകും.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : ഈ ചന്തകൾ നെയ്തററിൻകര മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കു വിട്ടുതരാതിരിക്കുവാനായി പേഷ്കാർ വളരെ തക്കം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : തക്കമുണ്ടായിരുന്നതു മുമ്പാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകൂലവും സമ്പന്നസ്സം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതു എടുപ്പം ഈ ചന്ത മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കു വിട്ടു കിട്ടുകയില്ലായിരുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I want to make a few observations on the working of the Land Revenue Department. The necessity of a remission to the extent of 50 per cent. has been stressed by the previous speakers. There is a lot of leakage in the revenue of the department and that matter has already been brought to the attention of the Government. Mr. Kunjitomman has already referred to those two points.

Misappropriation and defalcation have recently become the two very dominant features in the administration of the Land Revenue Department. Another question is that there is corruption among the officers of the Revenue Department from the accountant upwards. How are these things going to be dealt with? There is a standing grievance that all the revenue collected is not received in the Government exchequer. This is a matter now of common occurrence in all the departments, whether it is the Land Revenue Department, Excise Department or any other department. It is a very serious thing to which the attention of the Government must be drawn. Sir, I ask the question, what is the duty of the Tahsildar, or the *jamabandy* officer, when he very often visits or inspects every taluk office at least once in a year? It is not his lookout to see how this defalcation is possible. Has the Land Revenue

Commissioner considered any measure to avoid the repetition of the misappropriating of money paid by tax-payers by the Proverticars or Accountants? Has the Account Officer considered any means to prevent such leakages? These are some of the important questions which I have to impress upon the Government with reference to the administration of the Land Revenue Department.

Another matter, Sir, which I take this opportunity to impress upon the Government, is the inadvisability of investing the Tahsildars with magisterial functions. Sir, the administration report of the Land Revenue Department, as well as the Government order on it, will show that there are arrears in the collection of land revenue, or disposal of poramboke cases or the issue of *pattas*. And whatever may be, it will go to show that the department is inefficiently working. This is seen from the administration report for the year 1108 and particular attention is drawn to such inefficiency in the case of Chirayinkil, Neyyattinkara and some other taluks. That is the reason why the Tahsildar, who is a revenue officer in the taluk, should not be given magisterial work also, because he won't be able to find time to look after the dual functions satisfactorily.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is not the Tahsildar at Chirayinkil also the President of the local municipality?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The Tahsildar there is a First Class Magistrate and also the Municipal President. In Neyyattinkara also the Tahsildar has been invested with First Class Magisterial powers. Therefore the work of the department with reference to the administration of revenue proper including the land assessment, disposal of *pokkuvaravu* and *poramboke* cases and issue of *pattas*, becomes quite unsatisfactory. Sir, I do not know why a set of officers, called the Revenue Supervisors, must still exist in the department. Now every Tahsildar, Head Accountant and Proverticar is expected to be trained in survey and I do not find the necessity for having the Revenue Supervisors in each taluk. These officers, to speak of them very mildly, are the creators of village vexations. Every sort of quarrels is created through the medium of Revenue Supervisors and Proverticars and Accountants. I do not know how far the Revenue Supervisors are more competent in rectifying the mistakes in survey and measurements. Cases after cases were reported against the troublesome work done by the Revenue Supervisors and we particularly stressed that their retention is unnecessary since all the mistakes have been rectified by thorough work done by the Assistant Tahsildars some years back. I say these Revenue Supervisors are no more needed in the taluks to help the Land Revenue Department, especially so when there is a Survey Office to check finally all the sketches. There seems to be

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

a temporary establishment, which has become more or less permanent. In the pakuthies of Kottarakara, Adur and Kunnattur a temporary staff is given. Who is responsible for the work of this staff? And the administration report of the department for the last year shows that the work they turned out is quite unsatisfactory and how long this staff has to be continued if they go on working like this nobody knows. These are matters which ought to have drawn the attention of the Land Revenue Commissioner. From this temporary staff, whether it is in the Land Revenue Department or Survey Department or any other department, the Commissioner has not exacted as much work as he ought to. A vague laxity of work is being exhibited by the temporary staff of the department. How long are we to continue the staff for completing their work of a sub-division of the taluks of Kunnattur and Kottarakara? So in several ways the administration of the department is very unsatisfactory. With these few words I take my seat.

Mr. K. K. Thomas: Sir, I wish to add a few words and, in doing so, I would emphasise the importance of the Government's attention being drawn towards the enhancement of the prices of our staple commodities. Sir, no other Government, under the existing conditions, would have allowed things to drift till we came to this fuss. Some serious efforts should be made to get out of the present impasse. Mr. Arumukham Pillai has made out a good case to show that the tax on the Nanjinad wet lands is much above what can reasonably be claimed by the department on general principles of taxes. In the case of garden wet lands, also the value of the main commodities has gone down by 75 per cent. and I need not labour that point very much. In America or Great Britain, we find in the course of two years the depression has turned the corner. Why, in our State alone no effort, no serious effort, has been made? I wonder, if the reports would be able to show anything that the Government has attempted either alone or in company with non-officials to raise the prices of the main commodities of this country. We had a large market in British India. Ceylon Government, five years ago, has been sending its representatives all over the country to find out markets for her own commodities and the result is that she had been able to oust the Travancore products from our markets at Karachi and Bombay. What have we done to reinstate ourselves in these markets? We have got an Industrial Department and I feel that the advertisements or the efforts made in that direction to capture the markets in Northern India has been of very little avail. Such being the case, I would earnestly request the Government to try their very best to increase the value of the commodities, without

which, Government themselves will come to a standstill before the next year is out.

With regard to the tax, though one may say it is very necessary to have some reduction, I do not know if Government or the whole House would be prepared to support a reduction of 50 per cent. of tax of all kinds, that is on wet lands and dry lands. That will create an impasse. I would earnestly press for the attention of the Government that something substantial has to be done in this matter of reduction of taxes, though not 50%.

Mr. K. George : Sir, several topics have been discussed in the House today. And I have hardly time to cover all the points that have been raised ; but the one common topic in all the speeches was the question of remission of land revenue. It has been suggested that the Government should, in view of the prevailing economic distress in the country, give a 50 per cent reduction in the tax. The Government certainly admit that the ryots have been hard hit by the economic depression. The prices of staple commodities have fallen considerably and it cannot be denied and it is foolish to deny that the ryots have been seriously hit. There are however some aspects of the matter which this House does not appear to have considered. I want the House to seriously consider whether the reduction of 50 per cent. of land revenue which, by the way, is the only stable source of income to Government would not practically paralyse the financial administration of the State. The loss to the State, I mean, the loss of income to the State would be about 17 or 18 lakhs of rupees. No doubt if it was only a matter of temporary relief which need not again be resorted to, then perhaps even a 50 per cent. reduction might not produce any alarming situation.

Sir, we have to remember that apparently the economic depression is not a thing which is going to pass away in the near future. Therefore, we have to think seriously whether it is practicable to surrender such a large sum of money as 18 lakhs of rupees this year to be followed by a remission of the same amount during the succeeding years. Mr. Arumukham Pillai presented a lurid picture of the condition of the Nanjinad ryots. He stated that land tax is heavy and that Nanjinad is more heavily taxed than other parts of the State. I do not agree with his view that land tax in Travancore is excessive. It may be conceded that the tax in Nanjinad is somewhat high, but I can boldly say that, so far as other parts of the State are concerned, the land tax is considerably light.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member what is the average income of an individual in Travancore according to the last Census Report?

Mr. K. George: I am unable to say just now.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: തിരുവിതാംകൂറിലെ തെങ്ങുകൃഷിക്കാർ മത്സരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സിലോണിൽ ഭൂനികുതിയില്ലെന്നറിയാമോ?

Mr. K. George: We are talking of Travancore. We need not go to Ceylon but we can compare with Cochin.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: A point of order, Sir. When the member is talking about tax, is he not bound to explain about the average tax per head of population? Can he evade the answer and say that he had no sufficient material?

Mr. K. George: I can answer that. But just now I have not the time.

Chairman: You cannot compel him to answer.

Mr. K. George: Another point that I would urge in this connection is that the remission of this tax will not afford any substantial benefit to the tax-payer because, as I had occasion to state in this House last year.....

Mr. Tariatu Kunjitomman: റബ്ബർ കൃഷിചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൂമികളിലെ കരം കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. എല്ലാ റബ്ബർകൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അതു വാസ്തവമാണോ? പതുവൽപതിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികളിലെ കരമല്ലാതെ കുറച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. K. George: Sir, by the disturbances, I am sorry, I lose the head of my argument.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: A point of order Sir. Can the member say that another member's question is disturbance?

Mr. K. George: I mean interruptions, Sir.

I was saying, Sir, that no substantial benefit would come to a tax-payer by this remission of land tax. As I said on a previous occasion 55 per cent. of the agriculturists in Travancore pay less than a rupee as tax and by the remission they would get about 8 annas a year. 32 per cent. pay only between 1 rupee and 5 rupees. The maximum remission they would get is only Rs. 2 1/2. It is only the rest that would substantially be benefited by this remission. And they are persons, I think, who can really afford to pay the land tax.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ഗവണ്മെന്റിനു നാമിക്കേണ്ടിവരുന്നത്, മുതലെടുപ്പിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഏററവും തുച്ഛമായ ഒരു തുകയല്ലേ?

Mr. K. George : No, it is not. It is a very substantial part of the Government revenue.

What is needed is not a mere remission of tax which could not really substantially benefit the tax-payer but something more. That is to say, even if you give half a rupee or one rupee, or two rupees or five rupees that will not really improve the present economic position of the ryot. What he really wants is a rehabilitation of his economic position. This petty remission will not attain that end. So, I quite agree with Mr. Piraviperumal Pillai's view that it is the duty of Government to do something to really benefit the ryots in the direction of re-establishing the economic prosperity.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know what the member has in view by way of doing something?

Mr. K. George : The Dewan proposes, soon after the present session of the House is over, to take up the question and to have a preliminary discussion with his officers in regard to the general question of improving the economic position of the ryot. Along with that he proposes to consider what are the immediate relief measures to be taken to help the ryots in their present condition. For instance, besides the tax there are certain small charges recovered from defaulting ryots such as demand notice fees, attachment notice fees and so on. It is proposed to consider whether some reductions cannot be made in these fees. Along with the question of immediate relief, will be considered also the larger and important question of the measures that should be adopted to restore the economic prosperity of the people. I think with that assurance...

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഇതാലോചിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഈ സഭ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇതുവരെ സമയം ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ.

Mr. K. George : I need not answer that.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member what he has to say about the statements contained in paragraph 6 of the Financial Secretary's speech?

Chairman : You cannot make a speech.

Mr. K. George : The honourable member means, I think that in fixing the figures under certain heads of revenue he took

[Mr. K. George.]

into account the effect of the economic depression on the receipts under these heads. That is what I understand from the Financial Secretary's speech.

Now, I should like to refer to some of the other topics raised in the course of the debate. One is about the publication of notices of revenue sales in the Government Gazette. I may inform the House that the matter is engaging the attention of the Government and they propose to reconsider the matter. Mr. Kunjitommen and Mr. K. P. Nilakanta Pillai spoke very strongly about the misappropriation of public revenue. Sir, one factor which facilitates these misappropriations is the fact that the public of the State pay their taxes to the Proverticars without getting any receipts from them.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether, even if a duplicate is preserved for every receipt given by the Proverticar, misappropriations will occur?

Mr. K. George : The Proverticars sometimes get hold of printed receipt forms out of unused receipt books. Sometimes manuscript receipts are issued and these are accepted by the public without question. In such cases, it becomes possible to misappropriate the amount received. And it is not always possible for the *Jamabandy* officers to detect these frauds because the *Nalvazhi* will invariably agree with the counterfoils of the receipts.

It is a fact that recently several misappropriations have come to the notice of the authorities. In every detected case the delinquents have been severely punished by suspension and sometimes by prosecution also.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know whether the Government are going to grant us some concession by way of some remission of land tax.

Mr. K. George : Since I have no time, I may pass on to other topics.

With regard to Jenmikaram Settlement, Mr. Narayana Aiyar mentioned some difficulty in the fixation of values of customary dues. According to the Regulation in valuing any customary dues payable in kind, the commutation price specified in the *Kandapattom* document or the local customary rate whichever is less has to be adopted. Section 46 of the Regulation does not apply to the commutation of customary dues as these are governed by a specific section in the Regulation. That section deals only with the commutation of the price of commodities which constitute the *michavaram*. The member is also not correct when he says that the settlement officers must fix the *Jenmikaram* for lands described as

Pandarapattam wrongly in the Settlement Registers. The Jenmikaram officers cannot correct Settlement mistakes. It is the duty of the parties to apply to Government for such corrections. The Jenmikaram Settlement Officer cannot alter the tenure of the lands as shown in the Settlement Register.

Mr. Narayana Menon spoke about agricultural loans. He said that about 1300 applications were refused last year and that, although extension of time is given, penalty is recovered by the department. If that is the case it is clearly a mistake. Penalty is not recoverable if extension of time is given, and the party pays within the extended time. Then as regards the number of applications which have been refused it is mainly due to the fact that the properties offered as security are heavily encumbered. In some cases applications had to be refused for want of funds. But last year I was able to supply additional funds to some of the taluks.

Then one member suggested that the rate of interest on agricultural loans should be reduced. That is a subject which would be considered in the forthcoming conference. Then, as regards Mr. Piraviperumal Pillai's criticism regarding the appropriation of the receipts for markets, Sir, it is a fact that we have not been able to spend the whole amount collected every year under the Markets Regulation. But the figures quoted by him are not quite all the amounts that we have spent. There will be some expenditure for improvement of markets and acquisition of lands in the Public Works budget. All the same I admit that we have not been able to spend as much money as we have collected.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know from the member whether he can assure us that some remission at least in land tax would be given to the ryots?

Mr. K. George: I have said that it will be considered by Government.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: In view of what the Land Revenue Commissioner has said, I beg permission to withdraw the motion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I oppose the withdrawal.

Then the motion was put to vote and lost.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I demand a poll.

A poll was taken and the House divided as follows:

